

da ŝtelirado kaj spionado. Li tiom hontis, ke li iris al Arbo, kaj proponis rezigni pri la kvidiĉa teamo.

“*Rezigni?*” Arbo tondris. “Kiel tio helpos? Kiel ni regajnos iujn ajn poentojn, se ni ne povos gajni en kvidiĉo?”

Sed eĉ kvidiĉo perdis sian allogon. La ceteraj de la teamo ne parolis kun Hari dum trejnado, kaj se ili devis paroli pri li, ili nomis lin “la serĉisto.”

Hermiona kaj Nevil suferis ankaŭ. Ili ne havis tiel malbonan tempon, kiel Hari, ĉar ili ne estis tiom konataj, sed oni rifuzis paroli ankaŭ kun ili. Hermiona ĉesis turni atenton al si dum la klasoj, kaj rigardante suben, ŝi laboris silente.

Al Hari preskaŭ plaĉis tio, ke la ekzamenoj estis baldaŭ. La amaso da studado, kiun li bezonis fari, deturnis liajn pensojn de lia mizero. Li, Ron, kaj Hermiona restis aparte de la aliaj, laborante ĝis plena nokto, provante memori la ingrediencojn de komplikaj pocioj, lerni parkere sorĉojn kaj malbenojn, ankaŭ la datojn de magiaj eltrovoj kaj ribeloj de koboldoj...

Tiam, je unu semajno antaŭ ol la ekzamenoj devis komenci, neatendite submetiĝis al provo la nova decido de Hari, ke li ne intervenu en io ajn, kiu ne koncernis lin. Dum li sola marŝis domen de la biblioteko je iu posttagmezo, li aŭdis el klasĉambro iun ploradi. Kiam li proksimiĝis, li rekonis la voĉon de Ciuro.

“Ne – ne – ne denove, bonvolu –”

Tio aspektis, kvazaŭ iu minacis lin. Hari pliproksimiĝis.

“Bone – bone –” li aŭdis Ciuron singulte diri.

Post sekundo Ciuro hastis el la ĉambro rektigante sian turbanon. Li aspektis pale kaj plorante. Li paŝis elvide; Hari kredis, ke Ciuro eĉ ne rimarkis lin. Li atendis ĝis la paŝoj de Ciuro malproksimiĝis, kaj tiam rigardis en la ĉambron. Ĝi estis malplena, sed pordo estis malfermita ĉe la kontraŭa flanko. Hari celis la pordon kaj iris meze en la ĉambron antaŭ ol li memoris, kion li promesis al si pri enmiksiĝado.

Tamen, li vetus je dek du Ŝtonoj de la Saĝuloj, ke Snejp ĵus eliris la ĉambron, kaj laŭ tio, kion Hari ĵus subaŭdis, Snejp nun marŝas per pli ĝoja paŝo – Ciuro evidente estis cedinta al li finfine.

Hari reiris al la biblioteko, kie Hermiona ekzercis je Ron en Astronomio. Hari rakontis al ili kion li ĵus aŭdis.

“Do Snejp sukcesis!” diris Ron. “Se Ciuro malkaŝis kiel nuligi lian sorĉon kontraŭ la Mava Povo –”

“Ankoraŭ estas Lanuga, tamen,” diris Hermiona.

“Eble Snejp jam eksciis kiel eviti ĝin sen demandi tion al Hagrid,” diris Ron, rigardante la milojn da libroj ĉirkaŭantaj ilin. “Mi privetus, ke ekzistas libro ie ĉi tie, kiu klarigas kiel preterpasi trikapan hundon. Do kion ni faros,